

....دهم محرم الحرام سال 61 هجری قمری

هر کدام به نوبت به تنهایی به میدان رزم شتافته و به شهادت می رسیدند و بعد از آنها نوبت به خاندان بنی هاشم رسید و آنها نیز شربت شهادت را نوشیدند.

به گزارش آران نیوز: امام(ع) با یارانش نماز صبح را به جماعت خواند و سپس با آنها چنین سخن گفت: «...خدا به شهادت من و شما فرمان داده است. بر شما باد که صبر و شکیبایی را پیشه ی خود سازید.»

حضرت(ع)، «زهیر بن قین» را فرمانده راست سپاه و حبیب بن مظاهر را فرمانده چپ سپاه گمارد و پرچم را به دست برادرش حضرت عباس سپرد. گرچه سپاه دشمن به خیمه ها نزدیک می شد، ولی حضرت تیری نینداخت، چون می فرمود: «دوست ندارم که آغازگر جنگ با این گروه باشم.» عمر بن سعد تیر را بر کمان نهاده و به سوی یاران امام انداخت و گفت: «گواه باشید که اول کسی بودم که به سوی لشکر حسین تیر انداختم!» سپس سپاهیان عمر بن سعد تیر بر کمان نهاده و از هر طرف یاران حسین(ع) را نشانه رفتند. امام(ع) فرمود: «یاران من! به پا خیزید و به سوی مرگ(شهادت) بشتابید، خدا شما را بیامرزد.» در حمله ی اول بالغ بر چهل تن شهید شدند و سپس یاران باقی مانده هر کدام به نوبت به تنهایی به میدان رزم شتافته و به شهادت می رسیدند و بعد از آنها نوبت به خاندان بنی هاشم رسید و آنها نیز شربت شهادت را نوشیدند.

امام حسین(ع) که یکه و تنها مانده بود، نگاهی به اجساد مطهر شهدا کرده و آنها را صدا می کرد. حضرت(ع) برای وداع آخرین به سوی خیام آمد، آنگاه در حالی که شمشیرش را از غلاف بیرون آورده بود در برابر دشمن قرار گرفت و جنگ نمود. دشمن از هر طرف وی را محاصره نمود. ناگاه تیری سه شعبه به قلب مبارکش اصابت کرد و در حالی که نشان یکصد و چند تیر و نیزه بر پیکرش بود، نقش بر زمین شد و روح مبارکش به ملکوت اعلی پیوست، اما شیون زنان، کودکان و حتی فرشتگان الهی بلند شد.